

ΑΡΙΣΤΟ

ΦΑΝΗΣ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Ἐν Ἀθῆναις καὶ Πειραιεὶ
 ἔτησίαι δραχ. 12, ἑξαμηνία δραχ. 7.
 Διὰ τὰ δημοσία καταστήματα » 20.
 Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις,
 ἔτησίαι δραχ. 14, ἑξαμηνία δραχ. 8.
 Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ,
 ἔτησίαι φράγ. 16 ἑξαμηνία φράγ. 9.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Δι' ἕκαστον στίχον διατριβῶν λε. 50.
 Δικαστικῶν κατασχέσεων π. 8.
 Δι' ἀποδείξεις υπογράφονται παρὰ τὸν
 ἄνδρα τῆς Παν. Π. Πηγαδιῶτου. Δι' ἐπι-
 πολαι ἀπευθύνονται εἰς αὐτόν. Ἡ δὲ
 συνδρομὴ εἶνε ὑποχρεωτικὴ δι' ἕν ἔτος
 καὶ προπληρώνεται εἰς Ἀθήνας.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΕΤΑΡΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΥ ΤΩΝ ΣΥΦΙΛΙΔΙΚΩΝ ΝΟΣΩΝ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

Ἡ ἑλλην. Κυβέρνησις πρό πολλῶν ἐτῶν κηδομένη περὶ τῆς δημοσίου ὑγείας ἰδίως δὲ τὴν ἀποβλέπουσαν τὰ συφιλιδικὰ νοσήματα τῶν γυναικῶν, δι' ὧν μεταδίδονται ταῦτα εἰς τοὺς ἄνδρας, ἐσύστησε δημοσίον κατάστημα, διὰ τὸ ὁποῖον δαπανᾷ περὶ τὰς 40 χιλ. δρ. κατ' ἔτος, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ νοσηλεύωνται καὶ θεραπεύωνται αἱ δημοσίοι γυναῖκες καὶ ἄλλαι ἀποροί.

Διὰ δὲ τοὺς ἄνδρας ὠρίστη τὸ δημοτικὸν νοσοκομεῖον. Καὶ εἰς τοῦτο μὲν πραγματικῶς οἱ προσερχόμενοι θεραπεύονται μεθοδικῶς καὶ ἀσφαλῶς, τυγχάνοντες πάσης φιλανθρωπικοῦ περιποιήσεως.

Ἄλλ' εἰς τὸ τῶν γυναικῶν ὑπάρχει τὸ ἀντίθετον. Εἰς τὸ κατάστημα τοῦτο αἱ ἄθλια γυναῖκες προσερχόμεναι εὐρίσκουσιν οὐχὶ θεραπευτήριον, ἀλλὰ πᾶν ὅ,τι ἄλλο δύναται τις νὰ φαντασθῇ. Διευθύνει δὲ τοῦτο εἰς

ιατρός ἐπιφορτισμένος καὶ τὴν διδασκαλίαν τῆς διαγνώσεως καὶ θεραπείας εἰς τοὺς φοιτητὰς τῆς ἰατρικῆς σχολῆς. Ποσάκις δὲ τῆς ἐβδομάδος μεταβαίνει ὁ ἰατρός οὗτος εἰς τὸ κατάστημα, πῶς ἐπισκέπτεται τὰς ἀσθενεῖς, πῶς μεταχειρίζεται ταύτας, καὶ τί διδάσκει, ταῦτα πάντα διὰ νὰ περιγραφῶσιν ἀπαιτεῖται βιβλὸς ὁλόκληρος. Τοῦτο μόνον ἐπὶ τοῦ παρόντος λέγομεν, ὅτι αἱ εἰσερχόμεναι πρὸς θεραπείαν γυναῖκες ἐξέρχονται ὀλιγοσχεδὸν ἀθεράπευτοι, καὶ ἐστὶναι θαρραλιότερας ἐπιδόσεως τῆς συφιλιδος γίνονται. Διὰ ταῦτα μετ' ἀποστροφῆς καὶ τρόμου ἀποφεύγουσι τὸ νὰ προσέρχωνται πλέον εἰς τὸ λεγόμενον τοῦτο νοσοκομεῖον, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ ὀνομασθῇ βιοποριστικὸν κατάστημα διὰ τινος. Ὅστις διαβαίνει διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης καὶ ὀλίγον ἐπρόσεξε δύναται νὰ βλέπῃ ὁποῖα ὄργανα γίνονται καθ' ἑκάστην ἐντὸς τοῦ καταστήματος καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ μεταξὺ τῶν ἀθλιῶν γυναικῶν καὶ διαφόρων στρατιωτικῶν καὶ ἄλλων πολιτῶν. Τὸ κατάστημα τοῦτο εἶνε πλέον αἶσχος νὰ τὸ διατηρῇ ἡ Κυβέρνησις, καὶ νὰ δαπανᾷ

πρὸς διατήρησιν αὐτοῦ, ὡς πηγὴν μολυσματικῆν καὶ διαφθοράς, περὶ τὰς 40 χιλ. δρ. κατ' ἔτος. Ἐάν ἡ Κυβέρνησις κήδεται τῆς δημοσίου ὑγείας καὶ τῆς κοινῆς ἠθικῆς, ἀφαιλεῖ τὸ παχύτερον νὰ διαλύσῃ αὐτὸ καὶ συγχωνεύσῃ μετὰ τοῦ δημοτικοῦ Νοσοκομείου, τὸ ὁποῖον ἀριστα διοικεῖται καὶ λαμπρῶς ἐπιτηρεῖται παρὰ τοῦ διευθυντοῦ αὐτοῦ ἐμπειροῦ καὶ ἱκανοῦ κ. Λότσιου. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον δύναται νὰ προσαρτηθῇ θάλαμος ἴδιος ἐνθα νὰ νοσηλεύωνται καὶ ἐπιτηροῦνται αἱ πάσχουσαι γυναῖκες ἐκ συφιλιδος, καθ' ὅσον ὁ ἀριθμὸς τῶν τοιούτων δὲν θὰ ὑπερβαίνει τὰς 20, ἀφοῦ ἤδη δευτεροῦς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος κατάστημα δὲν ὑπάρχει συνήθως πλέον τῶν 10 καὶ διὰ τὰς ὁποίας δαπανᾷ ἡ Κυβέρνησις ὡς ἐρρέθη περὶ τὰς 40 χιλ. δρ. ἔτησίως. Ἐνῷ διὰ τὴν προσάρτησιν εἰς τὸ δημοτ. Νοσοκομεῖον δύναται τὸ πολὺ μὲ μόνον 10 χιλ. δρ. νὰ νοσηλεύωνται καὶ καλῶς καὶ πρεπόντως πολὺ πλείονες γυναῖκες, καὶ νὰ θεραπεύωνται ἀσφαλῶς καὶ μεθοδικῶς, διότι ἐν τῷ δημοτ. Νοσοκομείῳ ὑπάρχουσιν ἰατροὶ κλινικοὶ ἐμ-

Κ Η Π Ο Σ

Η ΛΕΣΧΗ ΤΩΝ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΩΝ.

Ὁ Μελᾶς, ὁ Βαλσαμάκης, ὁ Μερκάτης, ὁ Ρενιέρης,
 Ὁ Παχὺς, ὁ Βασιλείου, Ἀντωνόπουλος, Σερπιέρης,
 Βαλτατζής, Θεοδωρίδης, Σουτζὸς Κεχαγιᾶς καὶ ἄλλοι
 Φαναριῶται μὲ παιδεία καὶ εὐγένεια μεγάλη
 Ἀπεφάσισαν νὰ κάμουν μίαν λέσχην ἔς τὴν Ἀθήνα,
 Νὰ μαζεύωντ' ἐκεῖ πέρα καὶ νὰ λένε τοῦτα ἑκεῖνα.

Καὶ γιὰ λέσχην ἔχουν ἕνα μαγαζὶ ἐνοικιασμένον
 Ἀπὸ κάτω ἀπ' τὸ σπῆτι τοῦ Μελᾶ τὸ ξακουσμένον,
 Καὶ μεγάλας πανταχοῦσε ἔς τὴν Εὐρώπην ὅλην στείλαν,
 Καὶ καρέκλες καὶ γραφεῖα ἔς τὸ Παρίσι παραγγείλαν,
 Ἐπειδὴ οἱ Φαναριῶται τὰ Ῥωμαίικα δὲν θέλουν,
 Καὶ τὰ ἐπιπλά των ὅλα ἔς τὸ Παρίσι παραγγέλλουν.

Εἰς αὐτὴν λοιπὸν τὴν λέσχην δὲν πηγαίνει ὁποῖός θέλει.
 Μόνον κύριοι μεγάλοι θὰ ἐκλέγωνται ὡς μέλη.
 Κόμητές, Βαρόνοι, Ἡρέθεις, ὑπουργοὶ καὶ διπλωμάται,
 Τραπεζίται, μεταλλοῦχοι, εὐγενεῖς ἀριστοκράται,
 Ὅσοι ἔμαθαν τὴν τέχνην καὶ εἰξεύρουνε τὸν τρόπο
 Νὰ γερμίζουνε τὴν τζεπὴν δίχως βράσανα καὶ κόπο.

Ὅποιος ἐγγράφα δὲν ἔχει γιὰ νὰ δείξῃ ὅτι ἔξερει
 Πῶς ἔμπορει μὲ εὐκολίαν νὰ γερμίζῃ τὸ κεμερί
 Καὶ ἐσπούδασε ὡς τώρα χιλίους τράπους ἔς τὴν ἀμάξα,
 Τὸν διώχουνε ἀμέσως ὡς χωριάτην καὶ ὡς βλάκα.
 Ἐπειδὴ ἡ ἐπιστῆμη τῆς τζεποφλεβοτομίας
 Θεωρεῖται ἀπὸ ὅλους ἕνας τίτλος εὐγενείας.

Ὅποιος μέλος θὲ νὰ γίνῃ πρέπει ἐγγράφα νὰ φέρῃ,
 Καὶ νὰ δείξῃ πῶς δὲν εἶνε ἀπὸ ξεπεσμένα μέρη,
 Εἴτε ἀπὸ τὸ Μαρούσι, ἢ ἀπ' τὸ Γαϊδουρονῆσι.
 Πρέπει τρεῖς φοραὶς ὡς τώρα νάχη πάει ἔς τὸ Παρίσι,
 Καὶ κοντὰ εἰς ὅλα τ' ἄλλα καὶ τ' Ἀράπικα νὰ ξέρῃ.
 Εἰδ' ἄλλοιῶς, εὐθὺς τοῦ δίνουν τὰ παπούτσια εἰς τὸ γέμιον.

πειροι και επιστημονες κατα πολλα ικανοι προς διδασκαλιαν των φοιτητων... Τον δε νυν διευθυντην λεγομενον τριτα...

Η ΔΙΚΗ ΤΟΥ Α. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΥ.

Την παρελθούσαν εβδομάδα δικασθείς ενώπιον του Κακούργιοδικείου Κερκύρας... Η Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος...

δικασ. πενταμης μεχρι τοδε αναβληθείσης της δίκης... Η Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος... Ο δὲ μετὰ τινων ημερων ακρωτιαν...

κος, Γ. Μανωλέας, Ν. Ίδρωμένος, Έμμ. Κόνδαρης, Μ. Ταταράκης και Ίακ. Πολιάγος... Η βουλή απευθύνει, να φέρη εις πέρας και πολλά άλλα νομοσχέδια...

Είς την Λέσχην θα παίζοιμεν ή κυρίας των Κομήτων, των Βαρόνων, των Πραξέων... Κάθε μέτοχος που μπαίνει εις της Λέσχης τα κάλνα...

Μετά ταύτα θα αρχίση ο Ρενιέρης ν' αποδείξη πως η Τράπεζα δεν έχει έναν έως τώρα πνίξει... Και ο Κεχαγιάν θα ειπή για την νέα του φυλλάδα...

Των Φαναριωτών ή Λέσχην έως εις αυτήν την ώρα... Τώρα θάχουμε και Λέσχην. Τί μεγάλη ευτυχία! Προσδεύοιμε όλους, κ' ο Θεός ειξεύρει μόνο...

λήση τά κράπεδα των υπηρετών του κ. Κουμουδούρου, όπως διαφεύσων εν τῷ επιστήμω... Ο αξιότιμος καθηγητής του Πανεπιστημίου κ. Παπαρηγόπουλος...

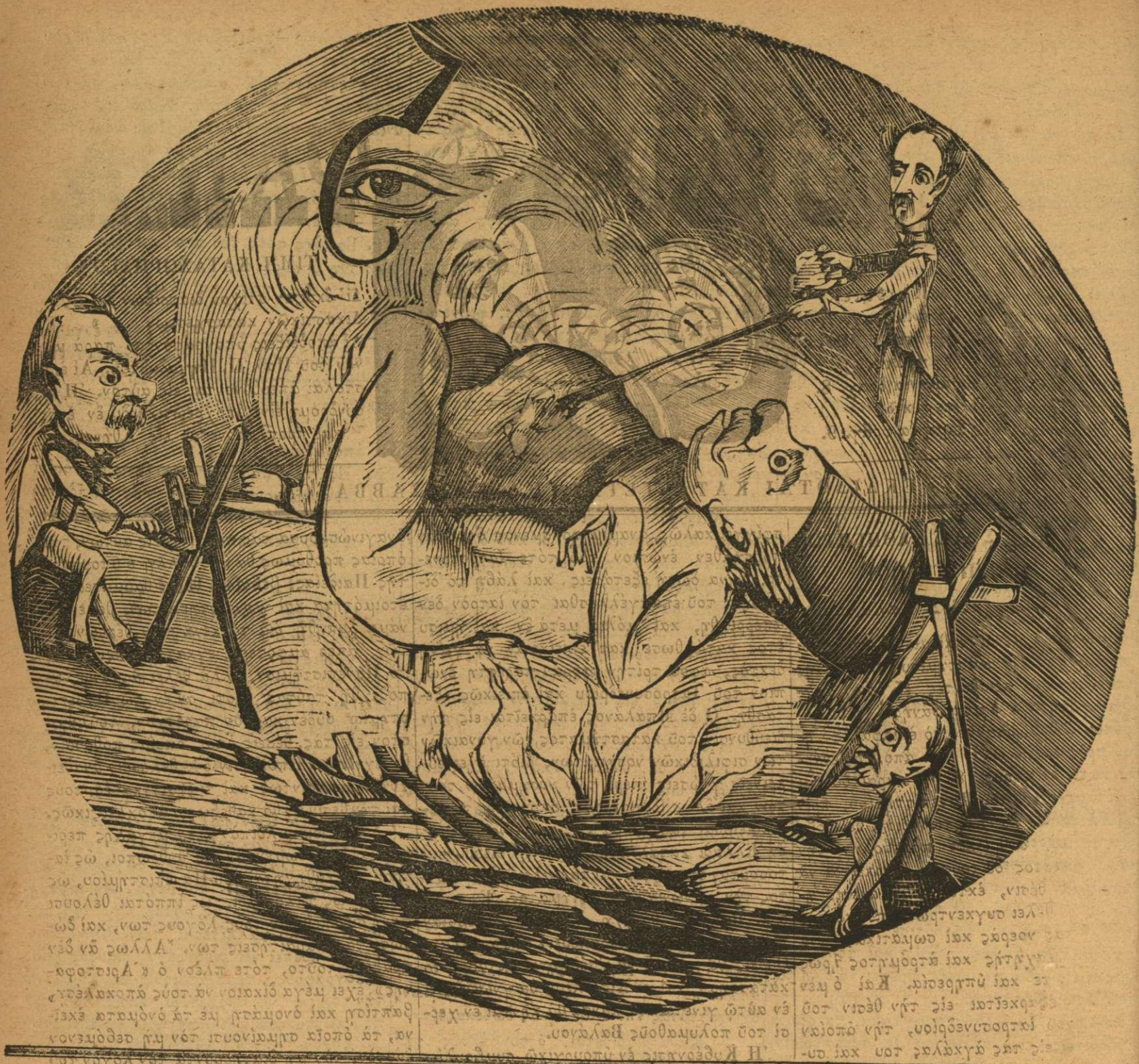
ΠΟΙΚΙΛΑ. Φιλτάτε μου σύμφω, έλεγεσθε άσχημος πλην πλουσιωτάτη γυνή... Κύριός τις έσήμαγε τον κώδωνα κράζων τον μάγειρόν του...

νων ιστορικών, και ούτω κατέστησε την ιστορίαν του λαβύρινθον άδιέξοδον... Η Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος...

Κύριός τις έσήμαγε τον κώδωνα κράζων τον μάγειρόν του... Η Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος...

ζητεί να διορισθῆ διευθυντής τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου... Η Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος...

Μετὰ ταύτα θα αρχίση ο Ρενιέρης ν' αποδείξη πως η Τράπεζα δεν έχει έναν έως τώρα πνίξει... Η Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος...

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ.

Κοιμώμενος, ὄρθρος,
 Ἐμεις τώρα που σμιζαμε, εμεις οι ντερτιλίδες,
 Νὰ ποὺ καὶ τὰ τέτρατα καὶ τὰ παραπόνα μας
 Γιατί ὁ χρόνος πούρχεται ποὺ ξέρει τί θὰ βγάλῃ
 Για κάθησαι, Ζαήμη μου, καὶ σὺ μπρὲ Δελήγιώργη,
 Καθηττε νὰ μ' ἀκούσετε, σάν τί θὰ σαζαλάησω.
 Ὁ χρόνος τούτος δύστυχος, μαυρός, ἀραχιασμένος,
 Ἦταν γιὰ τὴν πατρίδα μας, γιὰ τὴν φτωχὴ Ἑλλάδα,
 Ἦταν καὶ κάκοροιχος καὶ γιὰ τὴ συντροφιά μας,
 Που εἰς τὸν μπόγια θέλησε ν' ἀντισταθῇ κομματι,
 Για νὰ μ'πορέσῃ σιδερά 'ς τὰ χέρια του νὰ βάλῃ,
 Καὶ γιὰ νὰ σώσῃ καὶ λαὸ, καὶ θρόνο, καὶ Πατρίδα,
 Καὶ γιὰ νὰ δείξῃ 'ς τὸν πτοῦνιὰ πῶς βρίσκονται ἀκόμα,
 Ἀκόμ' ἑλληνικὰ παιδιὰ μὲ λιονταριοῦ καρδιά,
 Καὶ δὲν ψηφούνε θάνατο, ζωὴ δὲν ἀγαπάνε,
 Μόν' ἀγαπᾶν καὶ θέλουνε ἐλεύθερη νὰ ἔχουν
 Αὐτὴ πού τους ἐγέννησε... τὴν δύστυχη Ἑλλάδα.
 Τέλος λυπήθη ὁ Χριστὸς κ' ἡ Παγαγι' ἡ παρθένος
 Τὴν κόρη πού σάν ἔρημη ἐκλαίγε μέρα νύχτα,
 Κ' ἐμᾶς πού ἐστεκόμασθε πάντα ἀματώμενοι
 Κ' ἐκαρτερούσαμε κ' οἱ τρεῖς τὴν ὕψος τοῦ θανάτου

Νὰ δώσουμε βοήθεια, νὰ χάσουμε τὸ αἷμα,
 Μὰ νὰ τὴν ἐγλυτώσουμε ἀπὸ κεινοῦ τὰ χέρια,
 Κεινοῦ τοῦ μπόγια, τοῦ θεριοῦ, κεινοῦ τοῦ Λαλε-Μήτρου,
 Που ζωντανὴ εἰς τὸ σουβλί γύρευε νὰ τὴν βάλῃ...
 Καὶ νὰ πού τὸν ἐβάλαμε ἐμεις τώρα 'ς τὴ σούβλα,
 Καὶ σάν ἀρνὶ τὸν φένουμε, σάν λύκοι θὰ τὸν φάμε...
 Τώρα ἄς μάθῃ ὁ ντομιάς οἱ Ἕλλητες πῶς κάνουν
 Κεινοὺς πού θέλουν 'ς τὸν ζυγὸ γιὰ νὰ μᾶς ξαναβάλουν.
 Ἀλήθεια, Κομμουνδουρέ μου, χρυσὲ μου ἀδερφοῦλη,
 Εἶνε αὐτὰ ὁπὺ μᾶς λές τὰ τώρα ἐξεχάστηκαν...
 Τώρα, καλέ μ' Ἀλέξαδρε, πρέπει νὰ τραγουδάμε,
 Νὰ τρώμε, καὶ νὰ πίνουμε, καὶ νὰ χοροπηδάμε,
 Γιατί ὁ χρόνος πούρχεται, ὁ ἄλλος θεὸς ξέρει,
 Ἄν θὰ μᾶς εὖρη ζωντανούς ἢ φόριους καὶ τοὺς τρεῖς μας.
 Δελήγιώργη,
 Αὐτὴ τὴν ὥρ, ἀδερφία μου, τέτοια δὲν λένε λόγια,
 Μονὲ γυρίζον' σάν σφαχτὸ, καὶ φένουν σάν μουσχάρι,
 Τὸν μπόγια τὴν ἐλευθέρια, καὶ τὴν φτωχὴν Ἑλλάδα...
 Πύριζε, Κομμουνδουρέ μου, φάνε σῶτ' ἄ, Ζαήμη,
 Για νὰ ψηθῇ καὶ νὰ καὶ ἡ πρὸ τοῦ βρυκολακιάση,
 Καὶ ἀντὶ νὰ τὸν φάγομε μᾶς φάγη καὶ τοὺς τρεῖς μας.